

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 38, 2017

Nummer 38, 2017

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:8342](#) 21-09-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2726](#) 13-09-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2720](#) 06-09-2017

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:4853](#) 21-09-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:4768](#) 14-09-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:7124](#) 23-08-2017

RECHTSPRAAK

Erfrecht. Benoeming professionele vereffenaar op verzoek van een schuldeiser van de nalatenschap, nadat de nalatenschap beneficiair was aanvaard. Erfgenamen/vereffenaars beschikken niet over de vereiste deskundigheid.

Verzoekster is een uitvaartonderneming. Zij heeft de uitvaart van de erflater verzorgd en vordert een tot nu toe onbetaald gebleven schuld van meer dan € 8000. Verweersters zijn de achtergebleven echtgenote van de man en de dochter. Zij worden vertegenwoordigd door mr. X die zich samen met de erfgenamen en in het bijzonder samen met de dochter bekommert om het beheer van de nalatenschap. De achtergebleven echtgenote heeft psychische problemen.

Verweersters zijn door de beneficiaire aanvaarding vereffenaars van de nalatenschap op grond van artikel 4:195 lid 1 BW. De rechtbank acht de achtergebleven echtgenote, gelet op de psychische problematiek, niet in staat om zelf de vereffeningswerkzaamheden uit te voeren. Verder is de rechtbank van oordeel dat de feiten en omstandigheden van het geval specifieke deskundigheid vereisen. In dit geval is de nalatenschap negatief. Op het tot de huwelijksgoederengemeenschap behorende huis rusten twee hypotheek en is een executoriaal beslag gelegd ten behoeve van de Belastingdienst. Volgens verweersters zal de verkoopopbrengst van het huis niet voldoende zijn om alle schuldeisers te voldoen. Volgens mr. X is nu in onderzoek of een buitengerechtelijk schuldeisersakkoord kan worden gerealiseerd. Dat heeft tot een aanzienlijke hoeveelheid correspondentie met de Belastingdienst geleid.

De rechtbank acht de uitvaartonderneming als schuldeiser van de nalatenschap belanghebbende in de zin van artikel 4:203 lid 1 sub a BW.

Naar het oordeel van de rechtbank is de ondersteuning van de dochter door mr. X onvoldoende. Mr. X heeft niet gesteld dat hij in dit opzicht over bijzondere deskundigheid beschikt. Er is verder niet voldaan aan de plicht tot terinzagelegging van een boedelbeschrijving op grond van artikel 4:211 lid 3 BW en de dochter lijkt namens haar moeder op te treden zonder schriftelijke volmacht of andere vertegenwoordigingsbevoegdheid.

De rechtbank benoemt een professionele vereffenaar in de persoon van een kandidaat-notaris.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:4853

Zaaknummer: C/16/442355 HA RK 17/153

Rechters: M.H.F. van Vugt

Wetsartikelen: 4:203 BW

RECHTSPRAAK

Kinder- en partneralimentatie. Draagkracht man. Groene compensatie die man in verband met leaseauto ontvangt, is inkomen en geen fictief inkomen zoals de fiscale bijtelling. Om die reden moet de groene compensatie wel meegenomen worden bij de berekening van de (netto)hoogte van het inkomen van de man.

De man stelt in hoger beroep onder meer de berekening van zijn draagkracht ter discussie. Hij stelt zich op het standpunt dat de groene compensatie die hij in verband met zijn leaseauto ontvangt buiten beschouwing dient te worden gelaten in verband met de kosten die hij maakt doordat sprake is van fiscale bijtelling privégebruik auto. Aangezien deze fiscale bijtelling buiten beschouwing dient te worden gelaten, meent hij dat de groene compensatie – vanwege de onderlinge samenhang – hetzelfde lot volgt. De vrouw heeft daartegen gemotiveerd verweer gevoerd.

Het hof is van oordeel dat bij de berekening van het netto besteedbaar inkomen van de man uitgegaan dient te worden van de jaaropgave van de man. Voor zover daarin de groene compensatie zit begrepen, is sprake van inkomsten. Bij dergelijke inkomsten is – anders dan de fiscale bijtelling – geen sprake van fictief inkomen. Om die reden dienen deze inkomsten wel te worden meegenomen bij de berekening van het netto besteedbaar inkomen van de man. Voor zover de man heeft betoogd dat hij deze groene compensatie ontvangt vanwege kosten die hij maakt, heeft hij deze stelling naar het oordeel van het hof onvoldoende onderbouwd, mede gelet op de gemotiveerde betwisting door de vrouw op dit punt. Dit brengt met zich dat de grief faalt.

De rechtbank heeft bij de berekening van het netto besteedbaar inkomen van de man de jaaropgave 2014 tot uitgangspunt genomen, waaruit een belastbaar loon van € 55.501 blijkt. Verminderd met de fiscale bijtelling privégebruik auto ter hoogte van € 4.175, heeft de rechtbank rekening gehouden met een brutosalaris van € 51.326 per jaar.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 21-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:8342

Zaaknummer: 200.190.909/01

RECHTSPRAAK

Betrokkene heeft in een levenstestament A een algemene volmacht gegeven en tevens bepaald dat haar immateriële belangen ook door A worden behartigd. A woont in Australië. Betrokkene is niet meer in staat zelf haar belangen te behartigen. Ondanks levenstestament wordt een bewind en mentorschap ingesteld, uit te voeren door een onafhankelijke professionele organisatie.

Betrokkene heeft in een levenstestament A een algemene volmacht gegeven en tevens bepaald dat haar immateriële belangen ook door A worden behartigd. A woont in Australië. Betrokkene is niet meer in staat zelf haar belangen te behartigen. De vraag is of de specifieke omstandigheden van dit geval ertoe nopen om bewind en mentorschap in te stellen, ondanks het levenstestament. De kantonrechter beantwoordt deze vraag bevestigend.

Omdat A de zorg voor betrokkene feitelijk overlaat aan anderen en hij niet in staat is snel en adequaat te reageren en feitelijk aanwezig te zijn en A op het gebied van de vermogensrechtelijke belangen van betrokkene zijn volmacht niet op juiste wijze heeft gebruikt, is A naar het oordeel van de kantonrechter niet in staat invulling te geven aan de rol van niet-vermogensrechtelijke respectievelijk vermogensrechtelijke belangenbehartiger zoals bedoeld in het levenstestament. Ondanks de volledige volmacht, kunnen de niet-vermogensrechtelijke en vermogensrechtelijke belangen van betrokkene met het levenstestament niet voldoende behartigd worden. Daarom heeft de kantonrechter, aansluitend aan het tijdelijke mentorschap, een (voortdurend) mentorschap en bewind ingesteld. In het levenstestament heeft betrokkene bepaald dat als een mentorschap en bewind worden ingesteld, zij A tot mentor en bewindvoerder wil benoemen. Nu de kantonrechter van oordeel is dat A daartoe niet geschikt is, is de kantonrechter aan de wens van betrokkene voorbijgegaan. Gelet op de verstoorde familieverhoudingen, heeft de kantonrechter de voorkeur gegeven aan een onafhankelijke professionele mentor en bewindvoerder, niet zijnde een familielid.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:4768

Zaaknummer: 5960319 en 5960320

RECHTSPRAAK

Proceskostenveroordeling voor de vader die alleen maar in hoger beroep is gekomen van de beëindiging van de omgangsregeling en de ontzegging van de omgang in verband met zijn verblijfsstatus.

In eerste aanleg is bij beschikking de tussen de vader en de minderjarige vastgestelde omgangsregeling beëindigd en is de vader het recht op omgang met de minderjarige ontzegd. De vader heeft het hof verzocht de bestreden beschikking te vernietigen. De moeder heeft verweer gevoerd en het hof verzocht de bestreden beschikking te bekrachtigen en de vader te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Het hof is met de rechtbank van oordeel dat een beëindiging van de vastgestelde omgangsregeling tussen de vader en de minderjarige en de ontzegging van het recht op omgang van de vader en de minderjarige in het belang van de minderjarige te achten is. Gebleken is dat de vader in het (recente) verleden niet is ingegaan op alle inspanningen die door de moeder zijn verricht om uitvoering te geven aan de omgangsregeling en dat de verblijfsrechtelijke status van de vader in sterke mate bepalend is geweest voor het inleidende verzoek van de vader. Gezien deze handelwijze van de vader en het feit dat hij naar het oordeel van het hof de moeder nodeloos in deze appelprocedure heeft betrokken enkel en alleen om zijn verblijfsrechtelijke status veilig te stellen, heeft het hof, overeenkomstig het daartoe strekkend verzoek van de moeder, de vader als de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van deze procedure in hoger beroep veroordeeld.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 13-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2726

Zaaknummer: 200.209.428/01

RECHTSPRAAK

Alimentatie. Verbleekt de behoefte van de minderjarige, de jongmeerderjarigen en de vrouw omdat de man de alimentaties niet (volledig) heeft betaald? Het hof oordeelt dat de behoefte van minderjarigen en jongmeerderjarigen aan alimentatie niet kan verbleken en dat het enkele feit van niet-betaling niet leidt tot daling van de behoefte aan partneralimentatie.

In hoger beroep zijn in geschil de alimentatie voor het jongste, nog minderjarige kind, de bijdrage in de kosten van levensonderhoud en studie van de jongmeerderjarigen en de partneralimentatie.

Wat de minderjarigenalimentatie en de alimentatie voor de jongmeerderjarigen betreft, stelt de man dat de behoefte van de jongmeerderjarigen inmiddels is verbleekt, aangezien de man de ten behoeve van hen vastgestelde alimentatie nimmer heeft kunnen betalen. Om diezelfde reden heeft de man de vastgestelde kinderalimentatie evenmin betaald, zodat de behoefte van de minderjarige eveneens is verbleekt. De vrouw betwist de stellingen van de man.

Het hof overweegt met de rechtbank dat op grond van artikel 1:395b BW de vastgestelde kinderalimentatie die tot aan het meerderjarig worden van het kind van kracht is geweest, met ingang van dit tijdstip geldt als de bepaling van het bedrag ter zake van levensonderhoud en studie als bedoeld in artikel 1:395a BW. Dat de jongste jongminderjarige niet is gaan studeren, doet daaraan niet af. Er is slechts sprake van een verschil in terminologie: de tijdens de minderjarigheid bestaande onderhoudsplicht loopt gewoon door. Zoals de vrouw terecht stelt, verbleekt de behoefte van een minderjarige of jongmeerderjarige niet. Eigen inkomsten kunnen wel de behoefte van een jongmeerderjarige beïnvloeden.

De man betwist voorts de behoefte van de vrouw aan alimentatie. Deze is vastgesteld op € 4.713 per maand. Volgens de man heeft de vrouw geen inzage gegeven in de reële en met zekere mate van waarschijnlijkheid te verwachte kosten van haar levensonderhoud. Bovendien is die behoefte sinds 2009 verbleekt omdat de vrouw steeds heeft kunnen rondkomen van een gemiddelde betaling aan kinder- en partneralimentatie van € 1.250 per

maand. De man stelt dat de vrouw geen aanvullende bijdrage van hem (meer) nodig heeft. De vrouw betwist de stellingen van de man gemotiveerd.

Het hof overweegt dat de huwelijksgelateerde behoefte van de vrouw waarbij de rechtbank aanhaakt, bij tussenbeschikking van het hof van 8 september 2010 is bepaald op grond van een door de vrouw gespecificeerd behoefteoverzicht. Hiermee staat deze behoefte vast. Het enkele feit dat de man de partneralimentatie niet heeft betaald, leidt nog niet tot een daling van de huwelijksgelateerde behoefte. Er wordt enkel niet in die behoefte voorzien. Het hof gaat derhalve uit van de door de rechtbank gehanteerde behoefte van de vrouw van € 4.713 per maand.

De man voert voorts een draagkrachtverweer, maar dat wordt ook afgewezen door het hof.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 06-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2720

Zaaknummer: 200.207.070/01

RECHTSPRAAK

Welk recht is van toepassing op de verdeling van de huwelijksgemeenschap? Partijen hebben beiden ten tijde van de huwelijksluiting de Turkse nationaliteit. Dat recht is van toepassing. Stellingen van partijen zijn daarop niet toegespitst. Geen gelegenheid meer tot aanpassing van stellingen. Rechtbank verdeelt.

In het kader van de echtscheidingsprocedure op tegenspraak is als nevenvoorziening de verdeling van de huwelijksgemeenschap aan de orde. Partijen hebben de Turkse nationaliteit, zodat beoordeeld moet worden welk recht van toepassing is op het huwelijksvermogensregime van partijen. Partijen zijn vóór 1 september 1992 in Turkije gehuwd. Gelet hierop en nu van een – rechtsgeldige – rechtskeuze vóór dan wel ten tijde van de huwelijksluiting niet is gebleken, dient de vraag naar het toepasselijk recht op het huwelijksvermogensregime van partijen in beginsel te worden beantwoord op basis van de zogenoemde Chelouche-conflictenregel (zie HR 10 december 1976, *NJ* 1977/275), meer in het bijzonder aan de hand van de eerste trap in de objectieve conflictenregel. Deze trap knoopt aan bij de ‘gemeenschappelijke nationaliteit ten tijde van de huwelijksluiting’.

Aangezien partijen ten tijde van de huwelijksluiting beiden de Turkse nationaliteit bezaten, dient het verzoek van de vrouw te worden beoordeeld aan de hand van het Turks huwelijksvermogensrecht. Voor zover er wijzigingen zijn opgetreden in het toepasselijke materiële huwelijksgoederenrecht, in dit geval het Turkse recht, is het overgangsrecht ervan beslissend voor de vraag of een en ander ook leidt tot wijziging van het huwelijksgoederenregime van de betrokken echtgenoten. Op 1 januari 2002 is in Turkije een nieuw burgerlijk wetboek in werking getreden, waardoor het voordien geldende burgerlijk wetboek (van 1926) is komen te vervallen. Bij deze wet hoort een invoeringswet waarin onder meer de overgangsregeling is opgenomen. De overgangsregeling houdt in dat ten aanzien van vóór 1 januari 2002 voltrokken huwelijken het tot dan toe geldende regime blijft gelden tot 1 januari 2002 en dat daarna het nieuwe Turks wettelijk huwelijksgoederenregime geldt. Dit leidt tot een ‘wagonstelsel’ en heeft tot gevolg dat goederen tot 1 januari 2002 gescheiden blijven, terwijl goederen die vanaf 1 januari 2002 zijn verkregen door het nieuwe regime van verwervingsdeelneming worden bestreken. Telkens moet gekeken worden of de eigendom als

verwerving of persoonlijk vermogen moet worden gekwalificeerd.

Partijen hebben in deze zaak verzuimd hun standpunten toe te spitsen op het toepasselijke Turkse huwelijksgoederenregime. Gelet op het tijdsverloop (het echtscheidingsverzoek is twee jaar geleden ingediend) acht de rechtbank het in strijd met de goede procesorde om partijen alsnog, zoals de vrouw ter zitting heeft verzocht, in de gelegenheid te stellen hun stellingen ter zake aan te passen en te onderbouwen. De rechtbank gaat daarom vervolgens over tot de verdeling van de huwelijksgemeenschap.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 23-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:7124

Zaaknummer: C/15/231379 / FA RK 15-5189